

השוטרים באו לעצור אותך בחדש של סמים. הם מצאו אצלך את אחי, בחורה יהודיה. הם עצרו גם אותה ואמרו לה:

"עצבני" את הערבי!"

הערכה מודיעינית יש יסוד סביר להארכת מעצר. המישטרה טענה גם שנערך תחקיר ניסחוני מקיף לגבינו, אך משום-מה, לאחר כל אותם הערכות ותחקירים, לא ידע התובע היכן עוכר החשוד.

עובדה חשובה יותר, שהעלה עורך-הדין כהן, היא שביום האמור, ה'7 ביוני, היו יוסי ושני חבריו, כטי"ו באיוור טבריה ובכינרת, ברכב שכור, ובידו מיסמכים המעידים על שכירת הרכב. שני חבריו שניסו לתת למענו עדות בענייני זה בתחנת המישטרה, נדחו בתשובות מזורות, עד שהורו להם ל-הסתלק ולא לבוא עוד למישטרה.

כאשר ביקש השופט לראות את אותה הערכה מודיעינית, לא ידע באי-כוח המישטרה כמה המדובר. החלטת השופט היתה לשחרר אותו מייד. השופט גער בתביעה, שבפעם הבאה יהיה עליהם לבוא עם ראיות ירי-תרברורות.

השבוע, אחרי תום הסערה, מספר יוסי את סיפורו בקול שקט מאוד ומ' הוסס. הוא נזכר כי עזב את הכפר מפני שאהב את הניקיון ואת ההתנהגות אצל היהודים, ולכן נשאר הרבה שנים בתל-אביב. אחר-כך גילה שכדי לקבל זכויות שוות, ככל אורח אחר במדינה, עליו להיות יהודי, ולכן התחיל בה-ליכים לגיור. הוא מתכוונן גם להתגייר לצבא.

לבעל-הבית יש רק מילים חמות על יוסי. כשבילו הוא כמו בן. יש בינינו מערכת יחסים של אמונה הדדית לאורך שנים רבות."

היכרותו הראשונה עם המישטרה היתה בגלל תלונה של הנערה שח'ת-אהבה בו. הוא לא לקח אותה ברצינות, המשיך לנהל חיים רגילים עם אחרות. הצעירה נפגעה והתלוננה במישטרה על בעילת-קטינה. יוסי נעצר מייד, ושחרר רק אחרי יומיים, כשהתברר שהנערה עדיין כבתולה. יוסי כמעט שכח את אותו עניין רחוק ואת היתקלותו או עם המישטרה. אבל המישטרה, מסתבר, לא שכחה אותו.

אשר כ'נן ■

עליו השוטר נסטירה מצלצלת אם אדבר עם יוסי.

עד באן יוסי ואתי.
בתחנה, תחת להסביר לו מה החש' דות, התחילו ללגלג עליו. "ערבי מרכר עברית? באיור רשות אתה מרכר כשפה העברית?"

מכיוון שיוסי נמצא בהליכי-גיור, נ' סו להפחידו בכך שיקלקלו לו אצל הר' בנים. הציעו לו גם: תחזור לכפר שלך, אין לך מה לחפש בתל-אביב."

לאחר מסע ההשפלה הזה ביקש מ' מישהו סיגריה. דבר שנראה לשוטר כ' חוצפה אדירה: תסתום את הפה או ש' תחטוף מכות!"

יוסי אמר לו: "תרכיץ". אני לא אלכלך את הירידים שלי על ערבי" ענה השוטר, אבל אם תרצה, תתאבד בקפי" צה מהחלון", הוא הציע בנייכות. משך כל אותו יום לא חקרו אותו ולא הסבירו לו מה בדיוק רוצים ממנו. הודיעו לו שהוא מואשם כסחר-בסמים. נתנו לו דף ואמרו לו: תחתום על הודאה כסחר בסמים. לאחר שסירב, החליטו לעצור אותו ליומיים. נגד אתי הפעילו נכות שונה. הם אמרו לו: לכנראה אמן מתאבלת עלייך ויושבת שיבעה על זה שאת גרה עם ערבי". לאחר כמה דקות באו אליה בהצעה: מותק, אם תרצי להשתחרר מייד, את צריכה להעיר לנו שהוא סוחר בסמים. ובנוסף גם להתרחק ממנו לחלוטין."

היא התעלמה מהם בכו, ואז נלקחה לשיחות-מוטיביציה אצל שלושה קצי' נים. הם הציעו לה הצעה ירידותית: "ל' טובתך, התרחקי ממנו. אחרת, כל פעם שנראה אתכם יחד נעצור אתכם ולא יהיה לכם שקט."

"הנקיון של היהודים"

ר עליהבית, שראה כי יוסי לא הגיע, בירר ונודע לו שיוסי במע' צר. מייד שכר למענו את הפרקליט אלי כהן.

לאחר שני ימיהמעצר הוכא יוסי לבית-המשיטת השלום להארכת מע' צר. בכקשה טענה המישטרה כי לפי

משמלם לעובדים. עד לאותו רגע לא אמרו לי מה ולמה. הם סיפרו שהמיש' טרה תפסה לפני שבוע, ב'7 ביוני, שני קטינים שקנו סם משני בחורים, ואחד משני המוכרים נמלט. לנמלט קראו ח'אלר, והתיאור שלו: גבוה בעל שפם. מייד רואים שאין קשר ביני לבין התי' אור. חוץ מזה שיש לי תעודת-זהות, שלא רצו להסתכל בה.

אחר-כך מצאו כמות קטנה של ח' שיש, 1.7 גרם, אבל השוטרים הבהירו מייד שהם הולכים על גדול, על סחר בסמים. ניסיתי שוב להסביר שזה לא יכול להיות, אבל כלום לא עזר.

גררו אותי למטה. במדרגות דני שוב ירק לי בפנים. למטה, חבר שלי מבית' קפה סמוך, הציע לי שתיה. אבל דני ערף אותי וירק לי שוב בפנים לפני החברים שלי ולפני כל האנשים ברחוב. **אתי ממושביכה:** ביקשתי מאותו בחור סיגריה, והשוטר צעק: אם לא תסתמי את הפה שלך, אני אפתח לך את הכוס! וזה ליד כל האנשים ברחוב. בנסיעה למישטרת מרחבי-ירקון איים

מעוניין להסתכל בה, צעק עליי: שתום את הפה, אתה משקר! כשראיתי שהוא מחפש, שאלתי אם אפשר לראות צ'ר חיפוש.

הוא לא ענה לי ורחף אותי למיטבה: מי אתה, אתה לא שווה כלום! ראיתי שהוא רק צועק ועצבני, ניסיתי לדבר איתו יפה ולשכנע אותו שיפסיק, אבל הוא המשיך לצעוק. פיתאום ירק לי בפנים פעמיים. אז כבר הפסקתי לדבר ושתקתי.

השוטר הזה, ששמו דני ב'דודי, במשך כל החיפוש קילל אותי על זה שאני ערבי, ומייד בכניסה שם לי אוזי קים בידיים.

אף פעם לא ראיתי התנהגות כזאת. ההרגשה איומה. פיתאום אתה רואה שאתה לא שווה כלום. ביקשתי מאתי שתיים לי סיגריה כפה, ודני לא נתן לה. כשהגיע לאי-רונות, ורק את כל הבגרים שלה על הריצפה, השליך את התמונות למטה וירד עליהן. אחר-כך עבר לטפטים ות' לש אותם מהקיר.

ביקשתי ממנו יפה אם הוא יכול לעשות את החיפוש קצת בעדינות. צעק עליי: תסתום את הפה, אתה כלום כשבילי! השוטר דני ב'דודי עשה מה שהוא רוצה.

מספרת אתי: כשהוא נכנס הייתי במיטה, וביקשתי ממנו שיצא מהחדר כדי שאוכל להתלבש. במשך זמן החיפוש כל הזמן צעק וגרם רעש חזק. אחר השכנים נקש בדלת כדי לראות מה קורה, ודני מייד שאל אותי מי זה אמרתי שאיני יכולה לדעת מי זה. דני ב'דודי, בשיא החוצפה והגסות, אומר לי: מה את לא יודעת? תיתממי, זה קליינט שבא לדפוק אותך.

אני הייתי המומה, לא ידעתי מה לעשות. התחלתי לבכות. הוא כבר עשה ממני זונה, חשבת, ואת הכסף אני מעבירה ליוסי, שכאלו הוא הסרטור שלי.

יוסי ממשך: כוונן החיפוש הוא מצא את הפריזן היומי. בעל-הבית שלי כל-כך מאמין לי, שהוא נותן לי לנהל את כל העסק לבד, ואני זה

מיוניין להסתכל בה, צעק עליי: שתום את הפה, אתה משקר! כשראיתי שהוא מחפש, שאלתי אם אפשר לראות צ'ר חיפוש.

הוא לא ענה לי ורחף אותי למיטבה: מי אתה, אתה לא שווה כלום! ראיתי שהוא רק צועק ועצבני, ניסיתי לדבר איתו יפה ולשכנע אותו שיפסיק, אבל הוא המשיך לצעוק. פיתאום ירק לי בפנים פעמיים. אז כבר הפסקתי לדבר ושתקתי.

השוטר הזה, ששמו דני ב'דודי, במשך כל החיפוש קילל אותי על זה שאני ערבי, ומייד בכניסה שם לי אוזי קים בידיים.

אף פעם לא ראיתי התנהגות כזאת. ההרגשה איומה. פיתאום אתה רואה שאתה לא שווה כלום. ביקשתי מאתי שתיים לי סיגריה כפה, ודני לא נתן לה. כשהגיע לאי-רונות, ורק את כל הבגרים שלה על הריצפה, השליך את התמונות למטה וירד עליהן. אחר-כך עבר לטפטים ות' לש אותם מהקיר.

ביקשתי ממנו יפה אם הוא יכול לעשות את החיפוש קצת בעדינות. צעק עליי: תסתום את הפה, אתה כלום כשבילי! השוטר דני ב'דודי עשה מה שהוא רוצה.

מספרת אתי: כשהוא נכנס הייתי במיטה, וביקשתי ממנו שיצא מהחדר כדי שאוכל להתלבש. במשך זמן החיפוש כל הזמן צעק וגרם רעש חזק. אחר השכנים נקש בדלת כדי לראות מה קורה, ודני מייד שאל אותי מי זה אמרתי שאיני יכולה לדעת מי זה. דני ב'דודי, בשיא החוצפה והגסות, אומר לי: מה את לא יודעת? תיתממי, זה קליינט שבא לדפוק אותך.

לפני שנה נעצר יוסי ב'די המישטרה בחדש של בעילת קטי' נה. לאחר זמן קצר ביותר שוחרר, אחרי שנמצא כי הסיפור הוא עלילה של יל' רה פגועת-אהבה. כשיצא מתחנת ה' מישטרה הבטיחו לו לדבריו, שאנחנו עוד נעצור אותך," ומאו נראה שאכן המישטרה מתאמצת לקיים הבטחה זו. יוסי, שמו המקורי הוא יוסף, הוא בחור ערבי. על רקע זה ממשכה המישטרה להטריד אותו, במטרה כמו שנאמר לו, שיהלץ לעוזב את תל-אביב ולהיפרד מתחנת השוטרים ועורכים מרי פעם מגיעים שוטרים ועורכים "חיפוש", בבית או באמצע הרחוב. כי בית החיפוש כולל הפיכת הארונות, לפעמים תוך גרימת נזקים. לפעמים זה קורה ברחוב, לפני עוברים ושבים. החי' פושים מלווים בקללות על היותו ער' בי.

אתי, לשעבר סטודנטית מ'שיפ' טים, שחיה איתו חרשים אחרים, סובלת אף היא מההתנכלות ליוסי.

יוסי בן 26, יליד הכפר טמון מאיוור ג'ניץ, עזב את הכפר לפני 12 שנה. מאז הוא מתגורר בתל-אביב. הוא מנהל מועדון מצליח. כעל-הבית נתן בידו את ניהולו המלא של המועדון, מרבית שעות הבוקר והצהריים דואג הוא להספקה סדירה של צרכי המועדון כמו שתיה, מאכלים. ניהול התשלומים לספקים, וגם תשלום המשכורות לעובדים. כעובד הוא דואג לתיפעול התקני של המועדון.

בשבוע האחרון הגיע סיפור ההתנכ' ליוות לשיא חדש.

"הוא בא לדפוק אותך!"

מספר יוסי: ביום שני, ה'15 ביוני, כ'ר חצי בכוקר, בעירו אותי דפיקות בדלת. שאלתי: מי זה? ח'אלר כבית? אין אחד בשם כזה, ענית, ואו הם צעקו: זה מישטרה, לפתוח את ה' דלת! ישר בא ואמר לי: אתה ח'אלר? ניסיתי להסביר שזה לא אני, ויש לי תעודת-זהות, שיראו שאני לא האיש שהם מחפשים. אבל השוטר לא היה

יוסף בבר שלו הקופה וסיפריה-החשבונית